

Ulls Nous

Fe en Déu-Pare-Bo

per Calassanç Balagué

Quin Déu volem en la pràctica, quin Déu escollim? Crec que el Déu que Crist ens ha ensenyat. Crec en "un" Déu; no crec en déu. Crec en un sol Déu (monoteïsm pràctic i veritable). Crec en un Déu principi de tot, exigència del valor social; Déu de tots, comunió de tot en tots. Déu real; no neutral, i sí interpellant en la nostra vida pràctica.

Pare estimat

"Abbà, Pare estimat" és la salutació filial dels primers cristians que ens ha tramés l'apostol Sant Pau; invocació, plena d'intimitat, de proximitat i confiança amb la qual ens hem de dirigir al nostre Déu.

Nomenar i invocar a Déu "Abbà, Pare estimat", com ho deia Jesús, significa que Déu és benevolència, origen de la nostra existència, amor creador, que fa possible la nostra llibertat, presència alliberadora que possibilita el nostre existir amb futur i esperança. Déu-Pare-estimat és el nostre últim hortizó.

Docilitat al Pare

L'amor suposa docilitat, fidelitat i submissió a l'estimat. Acceptar Déu-Pare no vol dir pas anul·lació de la nostra responsabilitat i creativitat. Déu no és cap fantasma. L'obediència a Déu esparona a la total responsabilitat davant el germà, el món i la vida total. No es pot obeir un Pare que estima sense límits els homes sense sentir-se reclamat a viure la germanor. Sols es pot ser fill de Déu vivint com un germà entre els homes. Quan girem l'esquena als germans, caiem en el vici i pequem.

Déu-Pare dels dissortats

Justament perquè n'és Pare que estima els homes sense cap mena de discriminació, Déu és Bona Nova per als pobres. El Déu de Jesucrist és el Déu dels qui són víctimes dels poderosos, dels qui són maltractats pels abusos dels forts, d'aquells per als quals no hi ha lloc en les estructu-

res socials modernes ni en el cor dels homes.

Però la Bondat de Déu necessita de la misericòrdia dels homes i dones de bona voluntat, és a dir, el Regne de Déu no s'establirà a la terra mentre no es faci justícia a tots aquells als quals ningú la fa. El marginat és el signe autèntic de la presència de Déu a la Terra: "*Tot allò que féreu a un germà meu d'aquests més febles, a mi m'ho féreu*" (Mt. 25,40).

Des de la creu

¿Com podem parlar d'un Déu defensor dels pobres si aquests segueixen crucificats per la injustícia dels homes? ¿Com podem anunciar el regne de Déu si els qui regnen entre els homes són la violència i la mort? ¿On és Déu quan els seus fills sofreixen i moren? ¿Per què Déu calla?

Curiosament aquestes queixes i reptes venen dels benestants que solament coneixen el sofriment des de la pantalla del televisor o per les dades estadístiques. Si volem conèixer la resposta de Déu al sofriment dels homes, la tenim en la faç del Crist assassinat a la creu. Aquesta és la força i la saviesa de Déu. Una niciesa més sàvia que la saviesa dels homes i una feblesa més forta que la força dels homes. Aquesta és la imatge de Déu! En la creu no hi ha pas bellesa, poder, força, saviesa, majestat. En la creu, o bé s'acaba la nostra fe, o bé s'obre a una comprensió nova i sorprenent del seu misteri. En la creu, descobrim que Déu no es insensible al nostre sofriment: Déu sofreix amb nosaltres. Déu ens estima sofrint.

Aquest "Déu crucificat" no se'l comprèn des de teories filosòfiques; sols se'l clissa quan sabem crucificar-nos amb Ell per amor als qui sofreixen: ací el trobarem!

Des de la creu se'ns revela fins a quin punt l'amor de Déu respecta la nostra llibertat posant en les nostres mans la marxa de la història. Déu no ens salva arrancant-nos del món i alliberant-nos dels sofriments de la història humana. Déu ens salva fent-se un de nosaltres assumint nostra impotència.

Déu calla; però aquest silenci no és indiferent: és d'un Déu que no desfà les lleis de la naturalesa. És la presència respectuosa i solidària d'un Pare que encamina misteriosament als nostres ulls l'existència dolorosa dels homes vers la vida definitiva. □

Nous Goigs

per Jaume Busqué Marcet

L'Acadèmia Catòlica i Els Amics dels Goigs de Sabadell, amb motiu de les Festes de Nadal van felicitar els seus socis amb els "Goigs del Pessebre", lletra i música de mossèn Camil Geis. Es tracta d'una edició de 1.200 exemplars i corresponen a la "Col·lecció Els Nostres Goigs" 2ª època, Núm. 21 (86). Hi ha música, amb el cantàbil i acompanyament. Imprès a Codipre Arts Gràfiques. (Mides 22x33).

Novament s'ha editat el tríptic: "Goigs a llaor de la Mare de Déu de la Salut" (lletra mossèn Camil Geis); "Goigs a llaor de la Mare de Déu de Togores" (lletra mossèn Josep Cardona); "Goigs en llaor a la Mare de Déu de les Neus" (lletra Maria-Antònia Barceló de Busqué). Mossèn Camil Geis és l'autor de la música.

La primera publicació d'aquest tríptic és de l'abril de l'any passat, amb motiu de la romeria sabadellenca a Montserrat. L'edició d'ara obeeix a l'interès que quedin modificats alguns errors que s'observaren en aquella edició. Així consta: "Segona edició corregida. Maig 1988. Amics dels Gogis. Núm. 73 Imprès: Carles Castañé. (Mides 20x32)

"Amics dels Goigs" de Sabadell ens ha ofert la tercera carpeta de facsímils de goigs sabadellencs antics. Daten de finals dels segles XVIII i XIX, i d'aquest, dels anys 1913 i 1915.

ANÀLISIS CLÍNQUES
PERFUMERIA
COSMÈTICA de

Joan Garriga i Manich
(Analista Diplomada de Sanitat, Inspector
Farmacèutic Municipal).

Passeig Plaça Major, 37
Telèfon 725 53 53 - SABADELL